

Commissie bezwaarschriften Gemeente Voorschoten

Zaaknummers

Z-25009, Z-25053, Z-25054

Aan:

Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Voorschoten

Betreft:

het advies inzake de bezwaren van Y.E.M. Blommesteijn mede namens M.C. van den Broek en P. Maaskant, W. Vertegaal mede namens B. van Ravensteijn, M. Vertegaal en T. Kuiper, M. Rupert, gericht tegen het besluit van 31 augustus 2015 waarbij een omgevingsvergunning is verleend voor de herinrichting van het P+R terrein bij station Voorschoten.

Datum commissievergadering:

18 november 2015

Commissie:

mevrouw mr. M.F.J.P. Hoeksema (voorzitter)

mevrouw mr. A.M. van de Laar

mevrouw mr. T.I. Leemans-van Koten

Inleiding

Op 28 juli 2015 heeft de gemeente Voorschoten (hierna: vergunninghouder) een aanvraag om omgevingsvergunning ingediend voor het uitbreiden en herinrichten van het bestaande parkeerterrein ten behoeve van het station Voorschoten, het verplaatsen van de nabij gelegen recreatieve voorzieningen en het kappen/verplaatsen van vier bomen op het perceel plaatselijk bekend Stationsplein 1 te Voorschoten.

Bij besluit van 31 augustus 2015 heeft het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Voorschoten (hierna: het college) de aangevraagde omgevingsvergunning verleend, voor de uitbreiding en herinrichting van het P+R terrein bij station Voorschoten, voor de volgende activiteiten: het uitvoeren van een werk of werkzaamheden, het aanleggen of veranderen van een weg, het maken of veranderen van een uitweg, het vellen van een houtopstand.

Tegen dit besluit zijn de volgende bezwaarschriften ontvangen:

- Y.E.M. Blommesteijn, mede namens M.C. van den Broek en P. Maaskant, d.d. 7 oktober 2015;
- W. Vertegaal, mede namens B. van Ravensteijn, M. Vertegaal en T. Kuiper d.d. 13 oktober 2015, ontvangen 14 oktober 2015;
- Mevrouw M. Rupert, d.d. 12 oktober 2015, ontvangen 15 oktober 2015.

Bezwaarmakers Y.E.M. Blommesteijn, M.C. van den Broek en P. Maaskant hebben de voorzieningenrechter verzocht om een voorlopige voorziening te treffen. Met de uitspraak van 5 november 2015, verzonden op 18 november 2015, heeft de voorzieningenrechter het verzoek om voorlopige voorziening afgewezen.

De bezwaren zijn behandeld tijdens de hoorzitting op 18 november 2015. Het verslag van de hoorzitting is bijgevoegd.

Juridisch kader

- Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb)
- Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: Wabo)
- Besluit omgevingsrecht (hierna: Bor)
- Bestemmingsplan West (hierna: bestemmingsplan)
- Groenstructuurvisie gemeente Voorschoten (hierna: groenstructuurvisie)
- Evaluatie groenstructuurvisie, herijking projectgebieden snippergroen (hierna: evaluatie groenstructuurvisie)

Ontvankelijkheid

De Awb stelt formele eisen aan een bezwaarschrift. Voordat een bezwaarschrift inhoudelijk kan worden behandeld, moet aan de formele eisen van de Awb zijn voldaan. Een bezwaarschrift dat niet aan deze formele eisen voldoet, kan niet-ontvankelijk worden verklaard. Dan wordt het bezwaarschrift niet inhoudelijk in behandeling genomen. Artikel 7:11, eerste lid, van de Awb bepaalt namelijk dat alleen indien het bezwaar ontvankelijk is op grondslag daarvan een heroverweging van het bestreden besluit plaatsvindt. Artikel 6:6 van de Awb stelt dat, indien aan enig voor het in behandeling nemen van een bezwaarschrift gesteld vereiste niet is voldaan, het bezwaar niet-ontvankelijk kan worden verklaard, mits de indiener van het bezwaarschrift de gelegenheid heeft gehad het verzuim binnen een hem daartoe gestelde termijn te herstellen.

Eén van de vereisten is dat het bezwaarschrift wordt ondertekend en ten minste de naam en het adres van de indiener bevat (artikel 6:5 eerste lid, aanhef en onder a, Awb). Ten aanzien van het bezwaarschrift ingediend door E.M. Blommesteijn, mede namens M.C. van den Broek en P. Maaskant, heeft de commissie geconstateerd dat het bezwaarschrift geen adres bevat van M.C. van den Broek en P. Maaskant. Namens het college is in het verweerschrift aan de commissie verzocht om mede in het licht van artikel 6:5 Awb te adviseren over de ontvankelijkheid. Tijdens de hoorzitting is uitgelegd dat hiermee bedoeld wordt op het ontbreken van de adressen. De commissie adviseert hierover als volgt.

Een bezwaarschrift dat niet voldoet aan de vormvereisten van de Awb kan niet-ontvankelijk verklaard worden, mits de indiener de gelegenheid heeft gehad het verzuim te herstellen. Het adres dat vermeld moet worden in het bezwaarschrift hoeft niet het adres te zijn waarop de indiener van het bezwaar woonachtig is. Dit kan ook een ander correspondentieadres zijn, bijvoorbeeld die van een gemachtigde. Hiervoor verwijst de commissie naar Tekst & Commentaar Algemene wet bestuursrecht met commentaar op artikel 6:5 Awb van P.J.J. van Buuren en J.C.A. de Poorter. In het onderhavige geval is als correspondentieadres het adres van Y.E.M. Blommestein opgegeven. Naar de mening van de commissie is hiermee aan het vereiste van artikel 6:5 Awb voldaan. Voor de beoordeling of bezwaarmakers belanghebbende zijn, is wel van belang te weten op welk adres de indieners woonachtig zijn. Deze adressen zijn bij het college bekend. In het verweerschrift staan immers de adressen van de indieners genoemd. De commissie ziet dan ook geen aanleiding om te adviseren de bezwaren van M.C. van den Broek en P. Maaskant niet-ontvankelijk te verklaren wegens het niet vermelden van hun adres in het bezwaarschrift.

De commissie ziet zich voorts voor de vraag gesteld in hoeverre de bezwaarmakers belanghebbenden zijn bij het bestreden besluit.

Ingevolge de artikelen 1:3, derde lid en 7:1 juncto 8:1 van de Awb kan slechts een belanghebbende tegen een besluit een bezwaarschrift indienen. Ingevolge artikel 1:2, eerste lid, van de Awb wordt onder belanghebbende verstaan degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit betrokken is. De wetgever heeft deze eis gesteld om te voorkomen dat een ieder, in welke hoedanigheid ook, of een persoon met slechts een ver verwijderd of indirect belang als belanghebbende zou moeten worden beschouwd en bezwaar en beroep zou kunnen instellen. Om als belanghebbende in de zin van de Awb te kunnen worden aangemerkt, dient een natuurlijk persoon een voldoende objectief bepaalbaar, eigen, persoonlijk belang te hebben dat hem in voldoende mate onderscheidt van anderen en dat rechtstreeks wordt geraakt door het bestreden besluit. Een louter subjectief gevoel van betrokkenheid bij een besluit, hoe sterk dat gevoel ook is, is daarvoor niet voldoende.

Volgens vaste jurisprudentie wordt degene die op minder dan 100 meter afstand van het desbetreffende bouwplan woont, in ieder geval als belanghebbende aangemerkt. Betreffen het afstanden van de woningen tot het bouwplan van meer dan 100 meter dan dient per geval beoordeeld worden of er sprake is van een objectief bepaalbaar, eigen persoonlijk belang dat in voldoende mate te onderscheiden is van anderen en rechtstreeks geraakt wordt door het bestreden besluit.

Bezwaarmakers Y.E.M. Blommestein, M.C. van den Broek, P. Maaskant, W. Vertegaal, M. Vertegaal en M. Rupert wonen in de onmiddellijke nabijheid van, op minder dan 100 meter, en met zicht op het bouwplan. Zij kunnen dan ook als directe belanghebbenden in de zin van artikel 1:2, eerste lid, van de Awb worden aangemerkt.

In het verweerschrift is namens het college aangevoerd dat B.E. van Ravesteijn en T. Kuiper aan de B.J. Gemmekelaan 25 wonen en dat de afstand tussen deze woning en het P&R terrein 110 meter bedraagt en dat er vanaf deze woning geen zicht bestaat op het bouwplan. Tijdens de hoorzitting is namens deze bezwaarmakers aangevoerd dat hun kinderen het speelterrein zien verdwijnen en dat ze dagelijks door de wijk fietsen. Naar de mening van de commissie verschilt de positie van deze bezwaarmakers niet van die van anderen in hun woonwijk. Naar de mening van de commissie is daarmee hun belang onvoldoende specifiek en onderscheidend en kan niet worden gesproken van een persoonlijk van anderen te onderscheiden belang. Ook overigens is de commissie niet gebleken van feiten en omstandigheden die tot de conclusie leiden dat sprake is van een objectief en persoonlijk belang van deze bezwaarmakers dat rechtstreeks door het bestreden besluit zou worden geraakt. De belangen van deze bezwaarmakers zijn naar de mening van de commissie dan ook niet rechtstreeks bij het bestreden besluit betrokken, als bedoeld in artikel 1:2, eerste lid, van de Awb.

Gelet hierop zijn de bezwaarmakers B.E. van Ravesteijn en T. Kuiper, naar de mening van de commissie, niet als belanghebbenden aan te merken. De commissie adviseert dat zij niet-ontvankelijk verklaard worden in hun bezwaar.

Bezwaren

Allereerst is aangegeven dat de termijn waarbinnen bezwaar gemaakt kan worden onjuist is aangegeven in de brief aan bezwaarmakers. Daarnaast voeren bezwaarmakers aan dat de beoogde locatie onderdeel uitmaakt van de hoofdgroenstructuur waardoor het bouwplan niet past binnen het bestemmingsplan. Bezwaarmakers geven aan dat ten onrechte niet voor het minst belastende plan is gekozen. Bezwaarmakers vinden uitbreiding aan de noordzijde van het stationsgebied het minst belastend. Naar de mening van bezwaarmakers is ten onrechte geen onderzoek gedaan naar geluid en luchtkwaliteit. Bovendien achten bezwaarmakers het gekozen ontwerp verkeersonveilig.

Reactie gemeente

Namens het college is aangegeven dat de beoogde locatie, met de vaststelling van de Evaluatie Groenstructuurplan, geen onderdeel meer uitmaakt van de hoofdgroenstructuur. Aangegeven is dat het college moet beslissen op een aanvraag zoals deze is ingediend. Onderzoek naar geluid en luchtkwaliteit is in deze geen wettelijke verplichting. Het college geeft aan dat het plan verkeersveilig is. Het ontwerp is uitgevoerd volgens de ontwerprichtlijnen CROW en NEN 2443 "Parkeren en stallen van personenauto's op terreinen en in garages".

Overwegingen

De commissie ziet zich voor de vraag gesteld of het college terecht en op juiste gronden besloten heeft de omgevingsvergunning te verlenen voor de activiteiten: het uitvoeren van een werk of werkzaamheden, het aanleggen of veranderen van een weg, het maken of veranderen van een uitweg, het vellen van een houtopstand op het perceel plaatselijk bekend Stationsplein 1 te Voorschoten.

Op grond van de gedingstukken en hetgeen tijdens het horen naar voren is gekomen heeft de commissie het volgende overwogen.

Allereerst gaat de commissie in op de bezwaren die zien op de bezwaartermijn zoals deze naar bezwaarmakers is gecommuniceerd. Bezwaarmakers voeren aan dat deze termijn niet juist is aangegeven in de aan hen gerichte brief. De commissie is niet bekend met de aan bezwaarmakers toegezonden brief en kan dan ook niet constateren of de termijn waarbinnen bezwaar gemaakt kan worden in die brief juist is neergezet. Wel constateert de commissie dat alle bezwaarmakers tijdig bezwaar hebben gemaakt. De commissie concludeert hieruit dat de bezwaarmakers niet in hun belangen zijn geschaad ten aanzien van de communicatie over de bezwaartermijn. Nu bezwaarmakers tijdig bezwaar gemaakt hebben, ziet de commissie geen aanleiding om hier nader op in te gaan.

Op grond van het bestemmingsplan rust op het perceel de bestemming "Groen". Gronden met de bestemming "Groen", zijn bestemd voor groenvoorzieningen, waterbergbezinkbassin, ondergrondse parkeervoorzieningen, speel- en ontmoetingsvoorzieningen, onder- en/of bovengrondse voorzieningen ten behoeve van het inzamelen van huishoudelijk afval en nutsvoorzieningen (artikel 8, lid 8.1, onder a tot en met f van de planregels van het bestemmingsplan).

De uitbreiding en herinrichting van het parkeerterrein is in strijd met deze regels. Het college kan met een omgevingsvergunning afwijken van het bepaalde in lid 8.1 voor het realiseren van parkeervoorzieningen, met inachtneming van de regel dat de locatie voor de parkeervoorziening geen deel mag uitmaken van de hoofdgroenstructuur en/of de wijkgroenstructuur (artikel 8, lid 8.4, aanhef en onder a, van de planregels van het bestemmingsplan). Volgens artikel 1.44 van de planregels van het bestemmingsplan wordt in het bestemmingsplan onder 'hoofdgroenstructuur' verstaan de groenstructuur die vanwege zijn omvang en ligging benoemd is tot hoofdgroenstructuur zoals bedoeld in het groenstructuurplan.

Bezwaarmakers voeren aan dat de beoogde locatie onderdeel uitmaakt van de hoofdgroenstructuur waardoor het bouwplan niet past binnen het bestemmingsplan en de omgevingsvergunning ten onrechte met een zogenoemde binnenplanse vrijstelling is verleend. In 2009 heeft de gemeenteraad het gemeentelijke groenstructuurplan vastgesteld als structuurvisie, waarbij het stationsgebied is aangemerkt als 'zoekgebied ontwikkeling groene zoom'. Via een amendement is het terrein waarop de uitbreiding van het parkeerterrein wordt gerealiseerd destijds aangemerkt als hoofdgroenstructuur. Op 16 mei 2013 heeft de gemeenteraad de Evaluatie Groenstructuurvisie vastgesteld. Deze evaluatie vormt een herijking van onderdelen van de Groenstructuurvisie uit 2009. In de Evaluatie Groenstructuurvisie is de begrenzing van de hoofdgroenstructuur in de nabijheid van het station gewijzigd en is de locatie waarop de uitbreiding wordt gerealiseerd niet meer als hoofdgroenstructuur aangemerkt. Hoewel de commissie het ongebruikelijk vindt dat een belangrijke wijziging van de structuurvisie als deze middels een evaluatie heeft plaatsgevonden heeft, acht de commissie voldoende duidelijk gemaakt dat de beoogde locatie voor de parkeervoorziening niet langer deel uitmaakt van de hoofdgroenstructuur. De commissie volgt hierin het oordeel van de voorzieningenrechter. Tijdens de hoorzitting is de commissie bovendien gebleken dat op de hoofdgroenstructuurkaart, zoals deze op internet staat, niet is gewijzigd.

De commissie adviseert het college om de juiste hoofdgroenstructuurkaart op internet te plaatsen, om misverstanden te voorkomen. De commissie wil het college meegeven om bij toekomstige besluitvorming in dergelijke situaties, te kiezen voor een zo transparant mogelijke wijze van communiceren.

Naar de mening van de commissie kan, nu de locatie niet langer deel uitmaakt van de hoofdgroenstructuur, gebruik worden gemaakt van de in artikel 8.4, aanhef en onder a, van de planregels neergelegde afwijkingsbevoegdheid. Om gebruik te maken van deze bevoegdheid dient het college echter wel toepassing te geven aan artikel 2.1 lid 1 sub c Wabo in verbinding met artikel 2.12 lid 1 sub a, de binnenplanse afwijking. Het college had, met andere woorden, de omgevingsvergunning moeten verlenen voor de activiteit "het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met een bestemmingsplan". De commissie constateert dat dit met het bestreden besluit niet is gebeurd. Het is de commissie duidelijk dat het college wel middels artikel 8.4, aanhef en onder a, wenst af te wijken van het bestemmingsplan. Nu dit niet tot een andere voorbereidingsprocedure zou leiden dan de reeds doorlopen reguliere voorbereidingsprocedure hoeft er, naar de mening van de commissie, geen nieuwe procedure doorlopen te worden, het gebrek kan bij de beslissing op bezwaar worden hersteld. De commissie overweegt hierbij dat een uitgebreide voorbereidingsprocedure slechts van toepassing is als de aanvraag betrekking heeft op een van de activiteiten, genoemd in artikel 3.10, eerste lid, van de Wabo.

Die activiteiten zijn hier niet aan de orde. Evenmin is sprake van een situatie als bedoeld in het tweede lid van artikel 3.10 van de Wabo. De uitgebreide voorbereidingsprocedure is niet van toepassing.

Bezwaarmakers hebben aangevoerd dat ten onrechte niet voor het minst belastende plan is gekozen. Bezwaarmakers vinden uitbreiding aan de noordzijde van het stationsgebied het minst belastend. Ook hier volgt de commissie het oordeel van de voorzieningenrechter. Volgens vaste rechtspraak dient het college te beslissen op de aanvraag, zoals deze is ingediend. Indien een bouwplan op zichzelf aanvaardbaar is, kan het bestaan van alternatieven slechts tot het onthouden van medewerking leiden, indien op voorhand duidelijk is dat door de verwezenlijking van die alternatieven een gelijkwaardig resultaat kan worden bereikt met aanmerkelijk minder bezwaren. Het college heeft aangegeven dat het vergunde bouwplan aan de zuidzijde van het station een grotere bijdrage levert aan de oplossing van het parkeerprobleem in de nabijgelegen woonwijk dan het alternatieve plan aan de noordzijde van het station. Er wordt van uitgegaan dat automobilisten naar de ingang van het station rijden en daar een parkeerplaats zoeken. Als de parkeerplaats vol is, zullen automobilisten eerder een parkeerplaats in de aangrenzende woonwijk zoeken dan aan de noordkant van het station. Bovendien komt de noordvariant, anders dan het vergunde bouwplan, niet voor provinciale subsidie in aanmerking. Naar de mening van de commissie hebben bezwaarmakers niet aannemelijk gemaakt dat met het alternatief plan een gelijkwaardig resultaat kan worden bereikt met aanmerkelijk minder bezwaren. Het college dient dan ook te beslissen op de aanvraag, zoals deze is ingediend. De commissie zal in dit advies dan ook niet ingaan op het door bezwaarmakers aangedragen alternatief.

Tijdens de hoorzitting is naar voren gekomen dat de heer Vertegaal in een eerder stadium bezwaren heeft geuit om de locatie aan te kaarten, namelijk tegen het op 11 december 2014 door de gemeenteraad Voorschoten genomen besluit voren betreffende uitbreiding van het parkeerterrein bij het station van Voorschoten. In reactie hierop heeft de heer Vertegaal te horen gekregen dat hij eerst bij de omgevingsvergunning zijn bezwaren naar kan brengen.

Hoewel het juist is dat tegen het desbetreffende raadsbesluit geen bezwaar open stond, vindt de commissie de communicatie door de gemeente in deze onvolledig. De ruimtelijke bestemming van de locatie kan in het kader van de omgevingsvergunning niet meer gewijzigd worden. Gevolg van de verwijzing naar de omgevingsvergunning is dat bezwaarmakers gemeend hebben dat bezwaren tegen de locatie aan de zuidzijde in deze procedure meegewogen zouden worden. De commissie kan zich voorstellen dat hierdoor de boodschap dat het college dient te beslissen op de aanvraag zoals deze is ingediend bij bezwaarmakers tot frustratie leidt. Dit kan evenwel niet tot gevolg hebben dat alsnog tegen de locatie opgekomen kan worden.

Bezwaarmakers hebben bezwaren geuit over de belangenafweging en motivering van het besluit. Ten aanzien hiervan merkt de commissie het volgende op. Met het opnemen van een afwijkingsbevoegdheid in het bestemmingsplan door de gemeenteraad en het onherroepelijk worden daarvan moet de situatie die kan ontstaan door de toepassing van deze bevoegdheid in beginsel planologisch aanvaardbaar worden geacht. In dit geval voldoet het bouwplan aan de afwijkingsvoorwaarden van het bestemmingsplan, zodat het bouwplan in beginsel planologisch aanvaardbaar moet worden geacht.

Er is echter, naast de planologische afweging die hierboven is genoemd, naar de mening van de commissie, een aantal belangrijke afwegingen die bij dit besluit gemaakt moeten worden. Deze afwegingen zijn onvoldoende belicht.

Naar de mening van de commissie dient het aspect verkeersveiligheid in relatie tot de lokale verkeerssituatie nader te worden gemotiveerd. De toelichting die het college ter zitting heeft gegeven ten aanzien van verkeersveiligheid komt voort uit de conclusie dat dit plan mede is gemaakt om de verkeersveiligheid te verbeteren. De commissie constateert evenwel dat het om een relatief forse uitbreiding van verkeersbewegingen gaat. Uit de reactienota en het verhandelde ter zitting leidt de commissie af dat de verkeersveiligheid bij de besluitvorming wel in ogenschouw is genomen. Niettemin is de commissie van mening dat bij een vergunning als deze een voor iedereen kenbaar verkeerskundig advies aan de besluitvorming ten grondslag had behoren te liggen. De commissie adviseert het college dit bij de beslissing op bezwaar alsnog te betrekken.

Bezwaarmakers hebben aangevoerd dat er vleermuizen in het gebied zitten en dat deze vaak worden waargenomen. Tijdens de hoorzitting is namens het college enkel gesteld dat dit niet aannemelijk is. Dit acht de commissie onvoldoende motivering. De commissie adviseert het college om in de beslissing op bezwaar hier nader op in te gaan.

Bezwaarmakers hebben aangegeven dat er geen plaats is ingeruimd voor het verplicht waterbergend vermogen van 15% van het perceeloppervlak. Tijdens de hoorzitting is namens het college aangegeven dat de afwatering plaatsvindt op de watergang aan de velostrada langs het spoor, daarmee is voor dit plan voldoende waterbergend vermogen en is geen compensatie nodig. De commissie adviseert het college om de motivering, zoals tijdens de hoorzitting naar voren is gebracht, in de beslissing op bezwaar op te nemen.

Ten aanzien van de bezwaren die zien op geluid en luchtkwaliteit merkt de commissie het volgende op. De in artikelen 76 tot en met 77 en 79 Wet geluidhinder beschreven situaties zijn niet van toepassing, hierdoor is er op grond van deze wet geen plicht voor het college om een geluidsonderzoek te doen. Het college heeft desalniettemin het aspect 'geluid' bij de besluitvorming betrokken en heeft daarbij aansluiting gezocht bij de grenswaarden die gelden op grond van het Activiteitenbesluit. Het college heeft aangegeven dat ruimschoots aan de grenswaarden uit het Activiteitenbesluit wordt voldaan. Op grond van artikel 5.16, eerste en tweede lid van de Wet milieubeheer bestaat er geen wettelijke plicht voor het college om in deze een onderzoek uit te voeren naar de gevolgen van de uitbreiding van het P&R terrein op de luchtkwaliteit. In de omgevingsvergunning is ten aanzien van de luchtkwaliteit opgemerkt dat nergens in Voorschoten de toegestane grenswaarde van fijnstof wordt overschreden. Bezwaarmakers hebben geen argumenten naar voren gebracht waaruit zou blijken dat het standpunt van het college onjuist zou zijn. Gelet op het voorgaande kunnen de bezwaren die zien op geluid en luchtkwaliteit, naar de mening van de commissie, niet slagen.

Ten aanzien van de bezwaren die zien op het verplanten of kappen van bomen merkt de commissie het volgende op. Een omgevingsvergunning is verleend voor het verplanten of kappen van 3 bomen en het verplanten van 1 boom. Het college heeft uitgelegd dat als een boom verplaatst kan worden, kap niet aan de orde is. Tijdens de hoorzitting heeft het college aangegeven dat de bomen niet gekapt worden; alle vier de bomen worden verplaatst. Nu de desbetreffende bomen niet passen binnen de uitvoering, is de belangenafweging terecht in het nadeel van de bomen uitgekapt, temeer nu er compenserend groen wordt geplaatst.

Mevrouw Rupert heeft in haar bezwaarschrift aangegeven dat zij, nu er een drempel aangelegd wordt bij de uitrit, overlast verwacht van koplampen die de woning in gaan schijnen. Het college heeft aangegeven dat overlast van koplampen niet aannemelijk is, aangezien sprake is van zogenoemde 'drive in'-woningen. De woonkamers bevinden zich op de eerste verdieping. Het college wijst erop dat tussen het parkeerterrein en de woningen groen is gesitueerd en merkt op dat de ingang van het parkeerterrein in de huidige situatie zich reeds tegenover het Kennedyplantsoen bevindt. Tijdens de hoorzitting is namens het college aangegeven dat in de overweging geen rekening gehouden is met het feit dat in de nieuwe situatie een drempel is geplaatst. De commissie adviseert het college om in de beslissing op bezwaar de omstandigheid dat er een drempel is geplaatst mee te nemen in de overweging.

Tot slot merkt de commissie ten aanzien van de verplaatsing en gebruik van straatmeubilair en recreatieve speelvoorzieningen het volgende op. Bankjes, prullenbakken, lantaarnpalen etc. enabri's worden gekwalificeerd als straatmeubilair. De commissie deelt het oordeel van de voorzieningenrechter dat op grond van artikel 2, onder 18, onder g van bijlage II van het Bor voor straatmeubilair geen omgevingsvergunning is vereist. Ten aanzien van het (ver)plaatsen van de speel- en sporttoestellen merkt de commissie op dat deze, zoals de voorzieningenrechter heeft geoordeeld, overal binnen de bestemming groen zijn toegestaan. In tegenstelling tot hetgeen de voorzieningenrechter heeft geoordeeld is de commissie evenwel van mening dat voor het plaatsen van deze speel- en sporttoestellen geen omgevingsvergunning is vereist. De commissie verwijst hiervoor naar artikel 3, vierde lid van bijlage II van het Bor. Daarin is bepaald dat geen omgevingsvergunning is vereist voor bouwactiviteiten die betrekking hebben op een sport- of speeltoestel anders dan voor uitsluitend particulier gebruik mits niet hoger dan 4 meter en uitsluitend functionerend met behulp van de zwaartekracht of de fysieke kracht van de mens. De te desbetreffende speel- en sporttoestellen voldoen aan dit criterium. Gelet hierop is, naar de mening van de commissie, voor het plaatsen van de speel- en sporttoestellen geen omgevingsvergunning vereist.

Conclusie

De commissie concludeert dat de uitbreiding en herinrichting van het parkeerterrein voldoet aan de afwijkingsvoorwaarden van het bestemmingsplan, zodat deze in beginsel planologisch aanvaardbaar moet worden geacht. De commissie adviseert daarbij de omgevingsvergunning ook te verlenen voor de activiteit "het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met een bestemmingsplan". De commissie constateert daarbij dat een aantal, in de ogen van de commissie evidente, afwegingen in het besluit niet voldoende is belicht. De commissie adviseert het college dan ook om bij de beslissing op bezwaar nader in te gaan op de aspecten verkeersveiligheid, waterberging, vleermuizen en de plaatsing van de drempel in relatie tot de koplampen. Gelet op de toelichting van het college tijdens de hoorzitting, verwacht de commissie dat, na aanvulling van de motivering op deze punten en het alsnog verlenen van de omgevingsvergunning voor de activiteit "het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met een bestemmingsplan", het bestreden besluit in stand kan blijven.

Advies

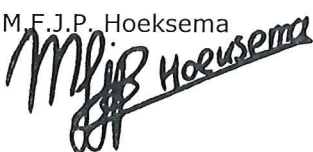
De commissie adviseert het college om met inachtneming van de hiervoor aangeven motivering:

1. B.E. van Ravesteijn en T. Kuiper niet-ontvankelijk te verklaren in hun bezwaar;
2. de bezwaarschriften van Y.E.M. Blommesteijn, M.C. van den Broek, P. Maaskant, W. Vertegaal, M. Vertegaal en M. Rupert ongegrond te verklaren;
3. het bestreden besluit in stand te laten met inachtneming van hetgeen in dit advies is gesteld.

Datum: 5 FEB 2016

de voorzitter,

mr. M.F.J.P. Hoeksema



de secretaris,

mw. D. van Buuren

